

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Bismarck, Rim in Avstrija.

... tudi naše razmere z Avstrijo bodo boljše, če ne bomo imeli verske prepričev.

Bismarck, 23. marca 1887.

I.

Spremembe, katere se vršé v Velikonemčiji mirnim potom, so same po sebi izredne in glede na notranjo, pa tudi na zunanjo politiko velikanskega pomena. Bismarck sam polagoma razkriva pomen preustroja in priprav za bodočnost. Pa tudi brez njegovih izjav dajejo njegovi koraki pomešljati tudi soslednim državam. Mej poslednjimi je Avstrija po leži, razmerah in političnih zvezah pač prva, kateri je biti pozorna ne samo na to, kar Bismarck govori, ampak tudi na to, kar diplomatično zamolči.

Ko se je začel Bismarck pogajati z Rimom, ni nihče veroval, da ima zaresno voljo, odstopiti kaj od tega, kar se je bilo ukrenilo po takozvanih majskih zakonih. Bismarck se je bil, kakor je bilo so-

čiti, preveč zapletel že samo z izrekom: „V Canosso mi ne pojdemo“, nego da bi bilo pričakovati, da se on umakne politiki tedaj pričeti proti katoliški cerkvi, ali bolje, proti predniku Leona XIII. Tak velikan, kakor je Bismarck, ki je še lanskega leta samozvestno zarenčal proti strankam nemškega državnega zbora: Meni še cela Evropa ni imponovala, pa menite, da se Vas zbojim! — tak velikan pač ne odstopi z lahka od svojih sklepov ali celo izvršenih del.

Če to pa vender stori, mora imeti pač posebne uzroke in nagibe. Ravno te povode so premalo premišljevali oni, ki so sodili, da se Bismarck umiče jedino zaradi katoliške cerkve kot take. Bismarck je večkrat trdil, da politika ni veda, ampak umetnost, in tako se tudi vede. Kedar se pokažejo nove, prej neznane sile, začne ž njimi računati, in kakor se mu razkrije rezultanta novega položaja, spremeni tudi svojo politiko in naj pride v kakršna nasprotja koli s prejšnjimi izjavami ali celo dejanji.

Bismarck je pred vsem praktik in sicer brez-ozirom izvrševatelj svojih sklepov, in potem ga mora soditi tudi politični svet.

Oni, ki so vajeni poštovati Bismarcka kot nezmotljivega, utegnili bi celo sklepati, da je on takoj v ustvarjenem novem nemškem cesarstvu nalašč postavil se na noge proti Rimu, da je z vso zavestjo strune napenjal, da bi potem z odstopanjem dosegl to in ono od istega Rima, ki bi se mu drugače ne bil udal. V resnici katoliška cerkev ne dobi zopet vsega več v nemškem cesarstvu in naj si prizadeva kakor koli; konečno je dobiček še vedno na Bismarckovi strani, kakor je to že navadno, da Rim odstopa in odstopi, kadar se pogaja z vladami raznoterih držav.

Psihologično umevniše pa je, da se je bil Bismarck zmotil, ko je bil začel preganjati katoliško cerkev; ko je videl, da se mu je vse posrečilo, je menil, da zmaga tako rekoč z jedno stopinjo tudi Rim. Pokazale pa so se v teku let velike neprilichnosti. O teh tudi Bismarck neče govoriti in nekateri avstrijski politiki se delajo, kakor da bi stvari ne vedeli ali ne umeli.

Dejanski pa so silno važne reči, katere so v

zvezi s preobratom Bismarckove politike nasproti Rimu. Res je, da pruska Nemčija šteje okolu toliko nemških katolikov, kakor Avstrija Nemcev v obče. Res je, da je bilo gledati, kako bi se ti milijoni nemških katolikov pomirili. Bismarck je v resnici na to delal, kolikor bolj je videl, da z nasprotovanjem od njegove strani se toliko bolj krepí katoliški centrum z Windthorstom na čelu. Dokler ni bila Francija toliko pripravljena za vojno, in dokler se neso začeli zopet nemiri pojavljati na Balkanu, je Bismarck jako počasno pogajal se z rimsko stolico. in pogostoma je bilo videti, kakor da bi Bismarck za nos vodil katoliško stranko in vse posredovalce skup. Hotel je, kakor je umevno, z najmanjšimi ustopki ali koncesijami poravnati vse. Ko pa je začela sila pretiti, to je, ko se je začela bližati doba, v kateri bo treba treskniti v velike vojne, začel se je tudi Bismarck podvizati, in če je danes katoliška cerkev v ugodnih razmerah nasproti Bismarckovi politiki, se nema samo zahvaliti boljšim diplomatom rimske stolice z Leonom XIII. na čelu, ampak za velik del tudi zunanjim razmeram in preobratom, nasproti katerim tudi pruska Nemčija ne more biti nikakor premlačna. Že iz tega je torej umevno, da sedanja Bismarckova politika nasproti Rimu je posledica prevažnih sprememb in teženj tudi zunanje politike v obče. Katoliško središče v nemškem zboru to dobro vé, in ravno zato je tudi toliko pogumno in drzno; ono porablja ugodni čas za lastne težnje, kolikor najbolj more.

Bismarcku pa je morebiti do tega, da tako mogočno stranko popolnem zadovolji. Ker je v pruskonemških katolikih vera v resnici oživela v mnogoletnih bojih s protestantizmom, je ta iskrenost in verska gorečnost v obče pomenljiva tudi za zunanjo politiko. Tako gorečnost je nekako poštovati glede na zunanje boje, kakor so poštevali versko moč se ve da v večji meri v srednjem veku. V Avstriji, kjer je mlačnost n pr. na Ogerskem še celo mej višjimi pastirji prevelika, tega v sedanji dobi skoro še umeti ni; toliko očitniše pa je, da Bismarck umeje katoliško prebivalstvo v Nemčiji, in že samo odtod bi bi o tudi umevno, zakaj on toliko teži, da spravi versko vprašanje te vrste z dnevnega reda.

Ali Bismarck ima še druge uzroke zato, in

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P—ski.)

Četrto poglavje.

(Dalje.)

„Kedaj se pa gospod Dudley povrne?“ vprašala ga je z navidezno malomarnostjo.

„V malo tednih. Vrnila bi se bila skup, a bil je nenadoma v Parizu zadržan. Če ne občuduješ Dudleya, pač nisi kot druge gospe. Dudley je v obče jako priljubljen. Radoveden sem, kaj bode mislil o konjih, katere sem danes kupil.“

„Kaj pozna tudi konje?“ vprašala je Mabel nekaj začudena.

„Toli dobro, kot vse drugo. Dvomim, da bi znal le kako stvar na konji presoditi, a vender ti bi na prvi pogled povedal, ali je ta kočija s konji lepa ali ne; in jaz bi veroval njegovi sodbi, naj bi kupil kar koli.“

Kar je oče, prišedši domov presekala Henriku pohvalnico na njegovega prijatelja. Uro pogledavši je zapazil, kako pozno je že ter je samemu sebi

očital, da je Mabel toli dolgo zadrževal, in nagloma jo je zapustil, dasi ravno mu je zagotavljala, da ni prav nič trudna. Nekaj trenutkov pozneje je gospod Vaughan, ki je bil nje glas čul in luč v sobi zapazil, pogledal noter, obžaloval jo, da še ni bila šla spat, ter jej voščil lahko noč. Na to se je udajala lastnim mislim.

In bile so, lahko si mislimo, razburjajoče misli, ki so Mabeli marsikatero uro prve noči v očetovski hiši spanje jemale.

Koliko dobrotljivosti, koliko ljubezni, koliko ponosa jej je izkazovala vsa rodbina! Kake načrte njej na srečo so bili nasnovali! S koliko dobrotljivostjo so jo preskrbeli z vsemi potrebščinami! Ta trenutek je njenim mislim nadkrilovala prisrčna velikodušnost nje očeta. Tej je sledil spomin na možatega brata, na njegov srčni pozdrav in na nado, da bode ž njim srečne dni preživel; to misel je zopet preganjala podoba nje sestre, ki je bila dovršeni praobraz izbrane gospodske družbe. V te kroge bode Mabel kmalu upeljana ter je že sedaj gledala bodoče zmage, ki so jo čakale.

A mislila ni na marsikaj, prav na to ne, kar jej je gospa Herbertova priporočala. Mislila ni na zadnje svarilo, na zadnji nauk svoje učiteljice. Po-

polnem je izpozabila na dolžnost, katero nam vsaka dobrotla naklada, na dolžnost, ki iz vsake predprave izvira; pri prepolni kupi veselja izpozabila je vprašati, katera roka ga je napolnila. Nje srce res ni bilo mrzlo in nje plemeniti čuti se niso izgubljali v zadovoljnosti s samo seboj. Najsrčniša ljubezen bliščala se je v nje ljubkem smehljanji, hvaležnost se je svetila v tekočih nje solzah in nesumna zaupnost, s katero se je nje mlado srce vsakemu novemu zagotavljenju ljubezni udajalo, dokazovala je globokost nje verne, zaupne narave.

Pa žalibog! Nje ljubezen ni vzdihovala k Onemu, ki jej je vse to v svojej milosti podelil. Nje mokre oči se niso v hvaležnosti obračale k izvoru, iz katerega se je vsa ta blagost raztekala. Svoje goreče zaupnosti ni stavila v Onega, brez katerega je prazno vsako zaupanje. Mabel še ni spoznala svete svoje naloge, ni še izkusila niti svoje dolžnosti, niti svoje bolesti. Za sedaj je nje naloga biti srečna in nje veselje, biti ljubljena. Blagor jej, če se bode nje duh v ponižni pokorščini proti nebeškemu vladarju uklonil, ko bodo darilniki radosti razdrobljeni, ko se bode samoljubje iz praznih sanj prebudilo in ko življenje ne bode več le kratkočasna zabava.

izmej teh je jednega navedel 23. marca v gosposki zbornici v Berlinu, ko je imel daljši govor in je zahteval brezpogojno, da se sprejmejo cerkvene predloge. Tu je poudarjal, da njegovo stališče je jedino politično in oportuno, in da hoče spravo z Rimom, tudi ko bi pojedini oddelki protestantski ne bili zadovoljni s tem. Poudarjal je, da je sprava z Rimom potrebna glede na notranje sovražnike nemške politike in sosebno glede na nevarnost, ki bo kmalu pretela obstanku Velikonemčije. Kakor mimogrede pa je upletel tudi blizu naslednje besede: "...tudi naše razmere z Avstrijo bodo boljše, če ne bomo imeli verskih prepričkov..."

Te besede so prinesli časniki telegrafično v raznih variacijah, ali z istim pomenom. S temi besedami je povedano samo nekaj vse resnice, in kar je razodeto, je takoj umevno, to je za Avstrijo in končno za Slovane avstrijske posebno važno. Za slovanske zastopnike v državnem zboru na Dunaji je celo aktualnega pomena. O tem pa prihodnjič.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 31. marca

V predzadnjem zasedanju sklenil je češki deželni zbor, da se upelje na realkah obligatni pouk veronauka. Naučno ministerstvo je zahtevalo, da mu deželni šolski svet predloži dotični učni načrt. Deželni šolski svet se je obrnil do škofijstva, da pove svoje mnenje, kako naj bi se uredil pouk veronauka. Škofijstvo se je izreklo, da bi se veronauk poučeval vsaj 3 ure na teden na nižjih razredih realke, in bi knjige moralo odobriti škofijstvo. Deželni šolski svet se je pa izrekel le za dveurni pouk veronauka in da knjige mora odobriti država. Za nasvet škofijstva glasovali so le kanonik Hecht, profesor bogoslovja Schneedorfer, deželni odbornik Kvičala in odvetnik dr. Novotný. Deželni šolski svet bode sedaj poslal učni načrt naučnemu ministerstvu.

Knez Lichtenstein in dvorni svetnik Lienbacher sta že izdelala načrt zakona o upeljavi konfesionalne šole. Zadnja konferenca škofov na Dunaji je pretresala dotični predlog. V juniji snide se v Linzu ali pa v Solnogradu velik shod avstrijskih katolikov, kateri bode pretresoval dotični načrt zakona. Sklepe shoda bode slovesno izročila cesarju deputacija, na čelu katere bodo nadškofje Dunajski, Prški in Olumuški. Jeseni bodo pa nemški konservativci stavili v državnem zboru predlog, da se upelje konfesionalna šola. Nadejajo se, da je bode podpirala vsa desnica. Ko bi se pa v državnem zboru za konfesionalno šolo ne mogla dobiti večina, bode pa predlagali, da se reforma ljudskega šolstva izroči deželnemu zakonodavstvu in potem bi se vsaj na Tirolskem, Solnograjskem in Gorenjeavstrijskem upeljala konfesionalna šola.

Vnanje države.

Mej Avstrijo in Rusijo vrše se pogajanja o rešenju bolgarskega vprašanja. Mnogo upanja je, da se bode ta sporazumeli, kako bi se bolgarsko vprašanje rešilo brez Anglije.

Bolgarska vlada bode Karavelova in Nikiforova internovala kje v Vzhodnji Rumeliji, ako ne uložita 20.000 frankov varščine. — Po vsej Bolgariji jako močno agitujejo vladni pristaši za povrat Battenberžana. Po raznih mestih so se osnovala društva, katerih gaslo je: „Bolgarija zase s knezom Aleksandrom“. V Orhaniji so člani odbora, ki ima ovajati vladne nasprotnike, prisegli na ime

kneza Aleksandra. Battenberžana pristaši širijo vesti, da bi sedaj Rusija, ko se je preverila, da narod ne mara za Cankovce, več ne ugovarjala njegovi izvolitvi.

„Times“ hočejo vedeti, da se je Rusija preverila, da s podmitenjem ne bode mogla napraviti resne ustaje v Bolgariji. Dosedaj se je v ta namen že izdalo nad milijon rubljev, pa se ni nič doseglo. Slovanofilska stranka je trdno prepričana, da Rusija ne bode drugače nič dosegla v Bolgarske, kakor če jo zasedejo ruske čete. Koliko je tacim senzacnim poročilom angleških listov verjeti, je dovolj znano. Po poročilih iz Bukurešta so se skoro vsi bolgarski emigranti iz Rumunije umaknili v Rusijo, ker je rumunska vlada strogo nanje pazila, da neso mogli rovat proti Bolgariji. Sedaj se bodo pa na ruskem ozemlju pripravljali, da pri priložnosti uderó v Bolgarijo in napravijo ustanek.

Po poročilih iz Varšave, Rusija na tihem nadaljuje vojne priprave. Na Poljskem hitro delajo ceste in v treh mesecih bodo že vsa mesta z dobri cestami zvezana. Finančni minister misli dati vse indirektné davke v najem, kakor to delajo Francozi, in upeljati davek za plemške diplome, da le dobi denarja za vojno. Ta poročila se nam ne zde verojetna. Sploh so vse vesti o Rusiji, ki prihajajo s Poljskega, jako dvomljive. — Angleški listi so pa izvedeli, da je rusko vojno ministerstvo naročilo mnogo ambulančnih nosilnic, zdravil in kirurških instrumentov.

Italijanski zbornici snideta se po veliki noči. Tačas se bode pa nekda že prenovilo ministerstvo. Več članov opozicije bode poklicanih v ministerstvo, na ta način se nadeja Depretis, da bode sklopil novo precej močno večino v zbornici. Se mu li posreči ta eksperiment, bomo v kratkem videli.

Rumunska vlada se je začela pogajati s papežem o pravicah katolikov v Rumuniji. V kratkem bode nekda sklenila podobno pogodbo s papežem, kakor jo je Črna gora. Imela bode nekda celo svojega poslanika pri papeškem dvoru. V Rumuniji zadnji čas katoliška cerkev močno napreduje, ker je država nič ne ovira. Zidajo se katoliške cerkve in snujejo katoliške šole. V kratkem se bode sezidalo novo poslopje za katoliško semenišče v Bukureštu. To semenišče, ki se je pred nekaterimi leti osnovalo, je že vzgojilo 25 duhovnikov. Sedaj šteje 36 slušateljev.

Angležem napravljajo afganske razmere mnogo skrbi. Nedavno je bila v Afganistanu neka ustaja proti emiru, katera je nekda zatrta. V Londonu so bili trdno prepričani, da je ustajo podpirala Rusija. Poslednji čas se je tudi govorilo, da hočejo Rusi pri prevej priložnosti prisvojiti si Herat. Afganistanski emir je zategadelj pomnožil Heratsko posadko za 10.000 vojakov. Regulovanje afganske meje se je ustavilo in Rusija nekda neče nič slišati, da bi se nadaljevalo. Vse kaže, da Rusi čakajo ugodne priložnosti, da razširijo svoje ozemlje v Srednji Aziji. Morda ne bode več dolgo, ko se bode ta Anglija in Rusija v Aziji vojevali.

Dopisi.

Iz Trsta 29. marca. [Izv. dop.] „L'organo magno“ (l'Indipendente) spravil se je na našega poslanca v državnem zboru gospoda viteza dr. Tonklija zaradi njegove interpelacije glede osnovnih šol v okolici in obrtne šole, katero mislijo osnovati. Vitez Tonkli zahteval je, da naj se obrtna šola tako uredi, da bodo imeli slovenski učenci slovenski učni jezik. To je naše vsemogočne Italijane tako razjarilo, da so, kakor radi nas prezirajo, vendar posvetili celo rubriko gospoda poslanca interpelaciji. Našega poslanca, na katerega usta so izrazili vsi primorski Slovenci svoja zahte-

vanja, zavrača „Indipendente“ jednostavno s tem, da se g. Tonkli meša v zadeve Tržaškega mesta, do česar pa nema, kot poslanec goriških Slovencev, nikake pravice. To bi bilo zares lepo, da bi se ne smeli slovenski poslanci jedne kronovine zanimati za Slovence bivajoče v drugej. Kaj bi rekli Tržaški Italijani, ako bi delali Istrani in Tridentinci na svojo pest, ne oziraje se na Tržačane? S tisto pravico, kakor se poganjajo Tridentinci in Istrani za italijansko univerzo v Trstu, smejo se poganjati tudi naši goriški, krajski in štajerski poslanci za obrtno šolo s slovenskim učnim jezikom v Trstu. „L'organo magno“ pravi nadalje, da magistratu in trgovinski zbornici, ki sta se prva potegnili za to šolo, ni palo ni na kraj pameti, da se bodo Slovenci predrznili kaj takega zahtevati. Magistrat in trgovinska zbornica zahtevala sta izključljivo italijansko šolo, v katerej naj bi se Tržaški mladeniči učili v svojem narodnem jeziku svoje narodne italijanske obrti in umetnosti; za Slovence in druge narodnosti v tej šoli ne sme biti mesta. Že s prvim korakom, ki sta ga storila magistrat in kupčijska zbornica za obrtno šolo, zaprla sta vrata slovenskemu jeziku in slovenskim agitacijam, ako bi hotel sedaj g. Tonkli skozi okno notri, poziva Indipendente italijanske poslance in kompetentna oblastva, da mu to zabranijo! S kratka, Italijani hočejo napeti vse žile, da popolnem odstranijo slovenski jezik iz te šole ter da si osnujejo zavod, ki bode širil in gojil njih duh in njih mišljenje mej rokodelci in obrtniki.

Mi dobro vemo, kje Italijane čevelj žuli in znamo, zakaj se tako strastno upirajo slovenskim paralelkam na obrtni šoli. Mali trgovci in obrtniki v Trstu so skoro vsi uprek slovenskega rodu. Z dežele prišli so v mesto, kjer so našli delo, ter so si s svojo pridnostjo in skrbnostjo toliko pomagali, da so postali sami svoji gospodarji. Ker pa neso bili dovolj naobraženi in neso imeli skoro nič narodne zavesti, zatajili so svoj rod, če ne še oni, izvestno pa njih otroci. Tako je navstalo in še danes narašča italijansko meščanstvo v Trstu. Iz teh krogov dobiva tudi protiaustrijska stranka najbolj goreče in najdelavnije svoje pristaše. Ako bi slavna vlada naposled odprla oči, sprevidela bi prav lahko, da je njena politika na celem Primorskem napačna in v državi kvarljiva. Mesto da si zaman prizadeva umeteljno vzgojiti v Trstu nemški življenj in v to ime trosi za nemško šolo toliko denarja, bode naj Slovincem pravi čen a, dá naj jim, kar jim gre po državnih zakonih in prepričala se bode, kako se bode okrepilo avstrijsko mišljenje v Trstu, protiaustrijska stranka pa tajala, kakor sneg na solnci. Slovenske šole in še posebno slovenska obrtna šola v Trstu bila bi neizmerne važnosti za nas. Polagoma bi si priborili zopet vse ono, kar smo do sedaj izgubili, obrt in mala trgovina prišla bi v malo letih v slovenske roke; to tudi Italijani dobro vedo, zato se šoli tako strastno upirajo. Ako bode vlada jemala ozir na Slovence ter dala jim obrtno in druge šole, ne bode se jej treba zanašati pri volitvah v deželni in mestni zbor na „consorte“, kateri so jo baš zadnjič pustili tako lepo na cedilu, potegnili se bodo Slovenci za njo, ako bodo videli, da jim je pravična.

Peto poglavje.

Ko naprej zletavši, radostna in vesela,
In naleti gospo Šego na cesti;
In marsikateri ljubki in prijateljski pozdrav
Pozdravlja pri njenem shodu.
In ne dajte se dogodku vi čuditi,
Šega in ona sta roka in rokavica

Gospa Leroyeva je bivala v drugem nadstropju kaj gosposke gostilne. Skrbi domačega gospodinjstva so bile Ludviki toli zoperne in se je tudi tako malo zanje menila, da se je mož nazadnje res udal čisto ponovljeni prošnji, naj bi pokusili še nezavisno in prijetno življenje v javni gostilni; in sedaj je že dve zimi zaporedoma bivala v dolgi vrsti kaj gosposkih sob tik bivališča svoje gospe Vane-karjeve, katere vzgled je nestanovitno Ludviko spodbujal ter nje premenljivost podpiral.

Gospod Leroy se je sprva močno protivil tej premembi, sedaj pa jo je najtopleje zagovarjal; ker ga je prirojena mu nemarnost zavirala, da bi se bil slabemu gospodinjstvu svoje žene uspešno ustavljal, trpel je sam največ po nerednosti in zmešnjavi, ki sta v njegovej hiši vladali. Pri sedanjosti napravi pa je čutil, da, če že ni pomnožila njegove prave sreče, vsaj je rešila ga marsikatero male grenkobe ter je zdatno pomanjšala njegove letne troške. Do-

mače ugodnosti mu novo gospodarstvo res ni nobene ponujalo, a te mu je nadomestovalo društvo, v katero je tako redno in stalno zahajal.

Ludviki nastajali so tu kakor povsodi neprestani razlogi nezadovoljnosti; pogostoma se je vzne-mirjala in ujedala, zlasti zato, ker pri sedanjem življenju ni uživala nekaterih družbinskih predprav, katerim je bila v svojem domu privajena; zato je s toliko radostjo poslušala prva poročila o očetovih namerah in načrtih.

Goste vsprejemati pod njegovo streho bilo bi jej dosti manj sitno in mnogo prijetniše nego bi sama v lastni hiši vsprejemala veliko družbo. Mabel, prav za prav še učenka iz šolskih klopij, morala se bode primerno upeljati v veliko družbo; in kdo bi znal bolje voditi vse slovesnosti, ki imajo nje ustop v mestno življenje spremljati? Kaj res bi jej branilo, da ne bi se v sobanah nje bogatega očeta zbirale one vesele novošegne družbe, katerim bi ona sama predsedovala? Od strani očeta se ni bala nobene ovire. Gospod Vaughan se je sicer bal, da ne bi Mabel postala puhla gospa po novi šegi ali pa Henrik ošaben gizdalín, vendar je bil preblagosrčen in premehak, da bi se bil ustavil načrtom, ki so imeli njegove otroke razveseljovati in osreče-

vati; tudi ni imel ne moči, ne navade, da bi bil svoje rodovini stavil meje, koliko sme potrositi. Potrebne odločnosti ni manjkalo gospe Leroyevi in takrat je napela vse svoje moči iz treh različnih razlogov: da bi mlado sorodnico upeljala v veliko družbo, da bi lastno razveseljevanje pospeševala in da bi svoj upliv v očetovi hiši utrdila.

Tudi se ni nikakor varala. Mej voditelji novošegnega življenja vladal je občni glas, da ničesa ni ukušnejšega, nego je gospod Vaughanova hiša in kočija, da se nič ni lepše poneslo, nego veliki vsprejem na čast došli Mabeli, katerega je Ludvika toli prijetno vodila, in da nič ni gotovejše nego to, da prva bode nedosežna lepota v začetni dobi, zadnja pa ostane jedna nje najlepših krasotic.

Na valovih ugodne sreče in z najbolj prilivnimi nadami v veselo življenje upeljana je dospela naša mlada učenka iz šolskih klopij brez najmanjšega truda na mesto, katero so jej bile baje priroda in okolščine določile.

„No, glej no“, vskliknil je Henrik v jutro prek časnika Mabel po strani pogledavši, „prav danes je minul teden, odkar si bila v mesto došla — da ravno jeden teden“, pristavil je, „in moje prerokovanje se je že izpolnilo!“ (Dalje prih.)

V Trstu in sploh na Primorskem sta dve bo-
reči se stranki, slovenska in italijanska; prva po-
teguje se za svojo narodnost in brani državno mi-
sel, druga pobija oboje. Italijanom se ni bati za
svojo narodnost, oni imajo narodne šole in urade,
Slovenci ničesar. Vlada, za katero prav za prav
Slovenci delajo, hoče ohraniti Slovence poitalijan-
čenja s tem, da jih ponemčuje. Da je to smešno in
napačno, bode lahko vsak spredel, zato še jeden-
krat toplo priporočamo slovenskim poslancem, da
se vsi krepko potegnajo za nas, da nam
izvojujejo obrtno in tudi druge sloven-
ske šole v Trstu, ter razbistrijo mini-
strom položaj na Primorskem.

Z Vrhnike 30. marca. (Razno.) Najprej
naj zve slovenski svet veselo vest, da se je dne 25.
t. m. pri nas ustanovila podružnica sv. Cirila in Me-
toda. V začasno načelnštvo bili so izvoljeni: Jak-
lič Anton načelnikom, Potočnik Tomaž namest-
nikom; Lenarčič Josip blagajnikom, Gabrijel Je-
lovšek namestnikom; Elis Anton tajnikom, Sto-
jec Fran namestnikom. Tej novi hčerki in sploh
vsem podružnicam slayne matere kličemo z dna
srca: Razcvitajte se in donajte sadu, kakešnega
naš mili narod potrebuje. V to pomoz Bog in sv.
brata!

Še bi rad naznanjal in pisal o veselih novo-
stih, toda žalibog pri kraji sem z njimi. Pač pa bi
imel obilo žalostnih vestij obelodaniti in razkriti
slovenskemu občinstvu. Za danes naj zadosti le ne-
koliko točk, v katerih se nam kaže, koliko rečij
pogrešamo, in gledamo žalostni v prihodnost, kdaj
se nam naše želje izpolnijo. Naj omenim, da ne-
mamo dekana, ali upamo, da kmalu dobimo vred-
nega naslednika vrlemu ranjcemu g. dekanu Mar-
tinu Šlibarju, ki nas je zapustil 22. februarja t. l.
Kaj pa še pogrešamo na Vrhniki? Kar nam je
vzela nemila smrt g. zdravnika Matijo Janzekoviča,
nemamo v nujnih potrebah blizu pomoči. Čudimo se,
da tako velik okraj, kakor je vrhniški, nema zdrav-
nika in da se može, ki imajo v tej reči veljavno
besedo, zato nič ne brigajo. Če tudi razsaja „za-
vratnica“ in se oglašja „škrlatinka“ tu in tam, ven-
der do najnovejših časov ni bilo nobenega zdrav-
nika, ki bi bil to stvar nekoliko natančneje pre-
gledal in omenjeni bolezniki skušal odpraviti. Glej,
dragi čitatelj, tako smo zapuščeni! Kdo je vsega
tega kriv?!

Toda, kakor so naši bolniki pripuščeni sami
sebi, jednako in še bolj se zanemarjajo naši dragi
ranjki. Nemamo namreč ni jednega od postavnih
sanitetnih oblastev pooblaščenega mrliškega ogleda,
od kar nas je zapustil zgoraj omenjeni g. Janze-
kovič. Neznana nam je sicer postava, da bi bile v
tej zadevi občine vsemogočne, ali pri nas se kaže
tako. Poslušaj in čitaj pazno, kako se pri nas v tej
zadevi ravna! Ako je po sklepu božjem poklican
jeden ali drugi Vrhniki zemljan v večnost, nemamo
ga postavnega človeka, da bi ga ogledal in postavno
nazaanil smrt njegovo. Domači umrlega gredo v
občinsko pisarno, ondodni pisar (ne vem, v katerem
zakonu je to utemeljeno) napravi mrliški ogledni
list. Če ni drugače, podpiše ga sam, če tudi mrliča
niti videl ni. Ali ker mu vest včasih vendar le sit-
nosti dela, da bi to utegnili nepostavno biti, pošlje
z nepodpisanim mrliško-oglednim listom ubogega,
že tako od žalosti utrujenega človeka do oblasti,
ki pritisne svoj veljavni (?) podpis. Kar namreč
občinski pisar in consortes ne upajo, to stori slavna
„meznarska“ oblast, podpiše namreč ogledni list in
dostikrat še mrliča ni videl — a vendar je potem
vse v redu. Takso pa, ki jo morajo sorodniki pla-
čati za mrliškega ogleda — katerega pa zdaj ni
— deli županstvo in „meznarska“ oblast, ki sta s
združenimi močmi napravila mrliški ogledni list.
Tako tedaj se delijo ubogi in pogosto nezaslu-
ženi krajcarji našega poštenega občana. Tako se
nam godi pod vladno našega slavnega Petra! —
Quousque tandem — tudi mi kličemo. Zaradi mi-
roljubnosti bi molčali, ali vse to se nam zdi ven-
der že preveč. Takemu početju mora vendar že
konec biti, saj živimo v Avstriji, ne kje tam doli
mej Culukafri. Nekateri mislijo: mi smo mi, kdo
nam more kaj? — Marsikaj bi o tej stvari še za-
pisali, morebiti prihodnjič, če bo treba. — Včeraj
sta našla dva dečka, ki sta šla iskat lesu za „bu-
tare“, mrtvega moža Martina Albrehta iz Rovt,
ki se je že 23. t. m. zgubil. Mož, pravijo, napil se
je bil na Vrhniki „šnopsa“ potem pa zgrešil pot
in v snegu ostal. Žalostno življenje, še bolj žalostna
taka smrt!

Iz Rovt nad Logatcem 28. marca. [Izv.
dop.] Pred par dnevi sem Vam bil pisal o nekem
Martinu Albrehtu iz Rovt, in Vam o njem sporočil
poleg družega tudi to, da se sploh sumi, da ome-
njeni mož vsled „žganja“ in pa silne burje in
snega, nekje mej „Vrhniko“ in „Zaplano“ v debe-
lem snegu „nevzdravno spanje spi“. Gospod ured-
nik! Iz sumičenja prišla je resnica! Glejte si!

Danes 28. t. m. popoldne, torej čez 15 dni
še-le, našli so nekateri otroci z Vrhnike ponesre-
čenega „Albrehta“ v neke grapi, kake pol ure nad
Vrhniko, 40 metrov globoko pod potjo, ki pelje v
Zaplano, „mrtvega“, kateremu se zna le jedna rana
na glavi. Nesrečnega bodo pokopali jutri 29. t. m.
na Vrhniki.

Ranjki bil je oženjen dninar in še le 43 let
star, pravi junak. Zapustil je še mlado ženo in dva
fantiča v velikej bedi. „Gorje mu, kdor z žganjem
nezumno se tolaži!“

Dne 28. t. m. imeli smo tukaj tudi prvi le-
tošnji semenj. Goveje živine prignalo se je nad 800
repov, prodalo pa okoli 400. Kupčija bila je prav
živahna, posebno popoldne, cena pa srednja. Kup-
čevalci živine, posebno pa mesarji iz Ljubljane in
dr., so se o tem sejmu prav pohvalno izrekli.

Tudi družih prodajalcev in kupčevalcev je bilo
nepričakovano veliko. Reči se sme, da tako živah-
nega sejma, kakor je bil ravna ta, že ni bilo pre-
cej let.

O tej priliki si je pa zopet naš g. župan T.
veliko hvale in časti pridobil. In to po pravici!
Kajti cesta od Logatca pa do Rovt, bila je pred
par dnevi še z meter debelim snegom zametena,
g. župana skrb in trud sta delala na to in tudi
dosegla, da se je omenjena cesta (2 uri hoda) od-
kidala in odprla za naš velevažni semenj. Hvala mu
in čast! Pri tem pa tudi Dol. Logačanom izrekamo
svojo prijazno zahvalo za pomoč!

In ker se pomlad približuje, naj omenim še
to, da se bo (že dostikrat omenjena) nova cesta od
Logatca do Rovt vendar že letos (v aprilu ali
maji) delati začela. Kadar bo ta dodelana, se bomo
pa še za „poštno postajo“ oglasili in poprosili, po-
moč k temu pa nam je že obljubljena.

Domače stvari.

— (K današnji dopolnilni volitvi I.
razreda) v mestni zbor prišlo je 77 volilcev. Iz-
voljena sta: dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški
in Vaso Petričič, vsak s 73 glasovi. Lani bilo
je oddanih 64 glasov.

— (Umrli) je včeraj zvečer ob 1/2 9. uri g.
Ivan Perles, posestnik znane pivovarne v Slonovi
ulici, v 70. letu svoje dobe.

— (Omejitev krošnjarstva.) Magistrat
Dunajski je sklenil, da bode krošnjarenje odslej do-
voljeval le takim osobam, ki najmanjše že tri leta
na Dunaji stanujejo in katerim je oblastvo priznalo
spodobnost za krošnjarenje. Kaj jednacega bi tudi
v Ljubljani bilo umestno.

— (Z Rakeka) se nam piše: Povodom
zadnjega velikega snega moram tudi jaz nekoliko
priobčiti. Sneg zapadel je tudi pri nas meter na
debelo, a južne železnice ravnateljstvo ni tega sto-
rilo, kar bi moralo, kajti ko je začelo mestu, vzelo
se je le toliko delavcev, da so na postaji napravili
malo gazi do tirov, zunaj postaje pa se je sneg
kopičil do metra na debelo. Ko bi železnično rav-
nateljstvo bilo takoj iz početka vse žile napelo, da
bi se obranil vsaj jeden tir, kar je bilo vsekakor
mogoče, in bi ne bilo rok križem držalo, ne zaostali
bi vlaki in pošta cele 4 dni in mi bi svoje blago
lahko odposlali. Ko je nehalo snežiti, bilo je celo
prepovedano, da se ne sme vzeti več delavcev, nego
se jih navadno rabi. Ali je to prav? Naše blago
ležalo je 12 dni na postaji. Koliko zamude in škod-
ljivih posledic! Ravnateljstvo južne železnice bi
se pač moralo sramovati take malomarnosti in sko-
posti na nepravem mestu.

— (Na vseučilišču v Zagrebu) bilo je
v preteklem zimskem tečaju upisanih 392 slušate-
ljev (278 rednih, 97 izrednih in 17 farmacevtov.)
Od teh jih je bilo 268 iz Hrvatske, 79 iz Slavo-
nije, 21 iz Dalmacije, 15 iz Ogerske, 2 iz Istre,
3 iz Štajerske, 1 iz Moravske, 1 iz Bosne, 1 iz
Bolgarske, 1 iz Makedonije. Po stroki je bilo 97 bo-
goslovcev, 233 juristov, 46 modroslovcev.

— (Zabava slovanskega pevskega
društva.) Mesto postnega koncerta priredilo je
slovansko pevsko društvo pred kratkim zabavo v
dvorani hotela Zillinger. Da ni bilo koncerta, je

pač razumljivo, kajti društvena 25letnica je pred
durmi in za to morajo se štediti moči in novci.
Vspored te zabave bil je zanimljiv. V prvi točki svi-
ral je A. Förster-jevo skladbo godbeni klub „akad.
društvo „Slovenije“ in „Zvonomira“ pod vod-
stvom g. stud. iur. Bohinca. Godba bila je hvale
vredna. Da je zbor pel svoje pesni izvrstno, razume
se ob sebi. Mej zbori pa smo težko pogrešali slo-
venskega in razen srbske pesni peli so pevci samo
češke, katerih je na jednom programu bilo šest.
Slovenskih pevcev in slovenskega občinstva je ra-
zen češkega največ. Zato je popolnem umestno, ako
je koj pri zabavi pevovodja interpelovan bil, zakaj
da je takrat izostala slovenska. Gospica Lujiza
Patkova, vrlo dobro izvežbana konservatoristka,
pela je Donizetti-jevo pesen in Zbojnikovo.
Po burnej pohvali pridejala je še češko narodno
pesen. Od Pauknerja čuli smo 3 zборе, namreč:
„Ruže“, bas-solo pel je Hrvat dr. Floršić, in
dva zbor, ki so ja pele pevke. „Jarni noc“ (spom-
ladanska noč), težak zbor, a zelo nehvaležen, ostal
je brez efekta. Zbor „Slzičky“ pa se je jako dobro
pel. Gospica Klara Patkova igrala je na harfi
Oberthur-ovo „La Sylphe“ in Parish Alvars-ovo
„La preghiena“. Spretna igralka očarala je s svo-
jim bibliškim instrumentom vse občinstvo. Član
društva g. L. Srpek pel nam je L. Dietrich-ovo:
„Ruže a děvče“. Pevac ima jako čvrst bariton ter
je že prav dobro izvežban. Glasen plosk, ki se je
ponavljal, pričal je, kako je pevec segal do srca.
Mešani zbor pel nam je Buchtovo kitičo čeških
narodnih pesni zelo nežno in z občutkom. Naposled
pa smo čuli „Zvonimirove tamburaše“ pod vodstvom
dra. Floršića. Igrali so Zajčev „Domovini i
ljubavi“ in dr. Floršić-ov „Vijenac hrvatskih narod-
nih pjesama“. Obe točki igrali so z nepopisljivim
uspehom. — V zabavnem delu čuli smo vendar
dve slovenski pesni, ki so jih peli vrli „Slovenijani“
pod vodstvom g. Böhma. Pevci bili so od vseh
strani pohvaljeni. Isto tako nam je pokazal godbeni
klub, ki ga je vodil g. Bohinec, da je prekoračil
detinsko dobo in da se sme pokazati že strogemu
občinstvu. Le tako naprej! G. predsedniku „Slo-
venije“ Kušarju čestitati je, da se je z njegovim
prizadevanjem in trudom ustanovil ta klub, ki kaže,
da slovenski vseučiliščniki zanimljejo se razen petja
tudi za glasbo. V tej zabavi poklonila je deputa-
cija slovenskih pevcev slovanskemu pevskega društvu
v roke predsednika dr. Benjamin Ipavčev „Slo-
vansko pesen“, ki jo je „Slov. Narod“ že priobčil.
Pela se bode o petindvajsetletnici 2. maja v veli-
keji dvorani Dunajskega glasbenega društva. Za to
slavnost delajo se velike priprave in morda bode
najsijajnejša, kar jih je bilo slovanskih na Dunaji.

—u.—

— (Koperske posojilnice odbor) se-
stavljen je tako: predsednik Vekoslav Spinčić, c. k.
profesor in dež. poslanec, podpredsednik Ivan Gri-
žon, posestnik in nadžupan v Dekanih, tajnik Fran
Matejčič, c. kr. profesor, blagajnik Josip Kristan,
c. kr. profesor in posestnik, računovodja Josip Va-
lentič, učitelj v Lazaretu, odbornika Josip Krmac
in Ivan Hrvat, posestnika; v nadzorstvo izvoljeni
so isti gospodje, koji i lani, namreč: Edvard Lampe,
posestnik in nadžupan v Dolini, Josip Gunjac, po-
sestnik in nadžupan v Pomjanu, Jakov Ladavac,
župnik in dekan v Krkavcih, Andrej Gregorič, po-
sestnik in občinski svetovalec v Dekanih, Josip
Franza posestnik in občinski svetovalec v Kubedu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 31. marca. Cesar podaril za Ho-
luba pet tisoč goldinarjev. Mestni zbor dovolil
v isti namen 1000 frankov. Rumunski kralj
in kraljica zjutraj v Bukurest odpotovala.

London 31. marca. „Bureau Reuter“
javlja iz Peterburga: Včeraj v Gačini nov
atentat na carja. Car ni ranjen. Podrobnosti
neznane.

Dunaj 31. marca. „Politische Correspon-
denz“, po Stojlovu pooblaščen, izjavlja, da
potovanje Stojlova na Dunaj nema značaja po-
sebne politične misije. Namen potovanju je le
ta, poizvedeti mnenje vlastij glede vprašanja
bolgarskega z občevarjem z merodajnimi vlad-
nimi osobami in z diplomati. Kabinetu Dunaj-
skemu se Stojlova potovanje ni naznanilo, to-
rej ne more poznati namena temu potovanju.
Stojlov misli na Dunaji ostati kakih 14 dni,
a nikakor ne misli, da bi nadaljeval potovanje
v Darmstadt, Jugenheim ali pa v Stockholm.

Ljubljanski ZVON

prinaša v IV. zvezku naslednjo vsebino: 1. Gorazd: Dvorski norec. Romanca. — 2. A. Pirc: To je moja maksima! Vesela igra. — 3. F. Kostanjevec: Tujec. Pesem. — 4. S. Savec: Postillon d'amour. Povest. VII. V deželi nebeškega sina. — 5. I. Trdin: Bajke in povesti o Gorjancih. 34. Stražani. — 6. Dr. K. Štekelj: Pisma Stanka Vraza Josefu Roštlapilu. — 7. Fr. Gestrin: Zadnji brat. Balada. — 8. M. Čulenšek: Kaj pripovedujejo ob Ložnici. II. — 9. Tinea: Pómlad v srci. Pesem. — 10. Velimir: Kako je to prišlo? Povest. — 11. F. Stritar: Srce. 12. Janko Kersnik: Testament. Povest. IV. — 13. Književna poročila: II. V. Oblak: 6. Zur Kritik der altslovenischen Denkmäler. — 14. Listek: Stritarjevi zbrani spisi. — Predavanje. — Dramatično društvo v Ljubljani. — „Zgodovina pedagogije“. — O dopolnjevalni volitvi odbornikov v „Matico Slovensko“. — Slovanske starine. — Razpis častnih daril. — „LJUBLJANSKI ZVON“ stoji: vse leto 4 gld. 60 kr., polu leta 2 gld. 30 kr., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijne srečke 31. marca.

V Pragi: 2, 43, 70, 71, 49.

Tujci:

30. marca.

Pri **Wien**: Bartholds z Dunaja — Benovič iz Zagreba. — Weiner iz Kočevja. — Dr. Longhino iz Budimpešte. — Rank z Dunaja. — Svetec iz Litije. — Mattersdorfer iz Reke.

Pri **Moskvi**: Feigel, Baller, Just, Fritsche z Dunaja. — Murnik z Bleda. — Kober z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. marca	7. zjutraj	733-08 mm.	2-0° C	sl. szh.	obl.	0-0 mm.
	2. pop.	730-68 mm.	8-8° C	m. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	733-55 mm.	2-0° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 4-3°, za 1-5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 31. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 80-80	gld. 80-85
Srebrna renta	" 81-90	" 81-85
Zlata renta	" 113-60	" 113-60
5% marčna renta	" 97-50	" 97-55
Akcije narodne banke	" 881-—	" 882-—
Kreditne akcije	" 245-40	" 285-20
London	" 127-55	" 127-55
Napol	" 10-09 1/2	" 10-11
Č. kr. cekini	" 6-—	" 6-—
Nemške marke	" 62-65	" 62-62 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	126 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 "	164 " 80 "
Ogeraka zlata renta 4%	" 101 "	" 90 "
Ogeraka papirna renta 5%	" 88 "	" 55 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	" 105 "	" 50 "
Dunava reg. srečke 5%	" 100 gld.	" 115 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	" 127 "	" — "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	" — "	" — "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	" 100 "	" 20 "
Kreditne srečke	" 100 gld.	" 176 "
Rudolfove srečke	" 10 "	" — "
Akcije anglo-avstr. banke	" 120 "	" 107 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	" 218 "	" 25 "

Potrjim srcem naznanjavo vsem sorodnikom in znancom tožno vest, da je nama danes pobrala neizprosljiva smrt najino presrečno ljubljeno hčer

VALERIO JERETIN

po kratkej a hudej bolezni v mladostnej dobi 7 let.

Pogreb bo v petek dne 1. aprila ob štirih popoldne iz mrtvašnice na Vačah na tamošnjem pokopališču.

V Litiji, dne 31. marca 1887.

Martin Jeretin,
c. kr. okrajni tajnik,

Marija Jeretin,
mati.

(213)

Lep travnik,

ki meri 6 oral, ležee na „Pasjem brodu“ blizu Glinio pri Ljubljani, proda se z lepim, še novim vezanim kolescem ali „tribo“ vred iz proste roke po ugodnej ceni. Proda se ga tudi samo 4 orala skupaj. Bolj natanko se izve v Florijanskih ulicah hiš. št. 33 v Ljubljani. (191-2)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Išče se

se pošten, zanesljiv, v gostilniški stroki izveden mož, kateri bi hotel prevzeti krčmo v Cerknici „pri postji“, v koji je nastanjena Cerkniška čitalnica in kamor domačini in tujci navadno radi zahajajo.

Več o tem poizvse se pri gosp. Josipu Milaveu v Cerknici pismeno ali osobno. (209-1)

Hiša se prodaja ali tudi na več let v najem dá.

V lepej Krškej dolini, tik farne cerkve sv. Kozma in Domijana, kjer je sloveča božja pot, kamor prihajajo ljudje iz raznih krajev, proda se ali tudi v najem dá hiša v prav dobrem stanu, jako priprava za obrtnijo, gostilno, mesarijo, prodajalnico. Pri hiši je tudi gozd in pašnik.

Kdor želi kupiti kaj takega ali v najem vzeti, naj se oglasi pri lastnici Antoniji Pečnik na Krki (Obergurk) h. št. 6. (210)

Zobozdravnik A. SCHWEIGER,

stanujoč

v hotelu „pri Maliči“ (Stadt Wien),

II. nadstropje, sobe št. 23 in 24,

ordinira zjutraj od 1/10. ure do 1/1. ure, popoldne „ 2. „ „ 5. „

Ob nedeljah in praznikih samo dopoldne od 1/10. do 1. ure. (208-1)

Najboljša in najtrdnjša plomba, ki ne prouzroči v zobeh nikakešnih bolečin, ter se po barvi ne razlikuje od zob. — Najnovejši in priznani najumetnejši načini izdelovanja čeljustij in posameznih zob.

Navzoč zaradi kopelne sezone samo do junija.

Dunajski, originalni, pristni

TRPOTČEV

izvleček s (podfosfornokislím)

apnom-železom,

kateri izdeluje samo lekar Victor pl. Trnkoczy. lekar na Dunaji, V., Hundsturmstrasse 113.

Izvrstno, že 20 let preskušeno in neprekosljivo zdravilo. Pri začenjajoči se sušici (tuberkulozi), jetiki, slabosti pluc, bluvanju krvi pomaga izvlečkovo apno s tem, da gnojne dele ozdravi (zaapneni). — Proti pomanjkanju krvi, bledici, slabosti, škrofeljnim pomaga vleuplivno kraljuječe železo. — Kašelj, hripavost, katar, zasliženje, težko sapo olajša, ozdravi in odpravi trpotčev izvleček. — Iz teh treh zdravilnih sestavin je najgotovješe zdravilo za vse prsne in

plučne bolezni.

Pozor!

Znameniti zdravilni uspehi originalnega izdelka dosežejo se z dvojnimi uplivanjem trpotčevega izvlečka v zvezi z apnom-železom, kar potrjujejo mnogi ozdraveli z zahvalnimi pismi — katera so v originalu razložena na ogled.

Posebno se opozarja, da je treba paziti, da se moj izdelek ne zamenja s kakim drugim, ki se blizu tako imenuje. Da se dobi vselej pravi izdelek, zahteva naj se pri kupovanju „Trpotčev izvleček z apnom-železom iz Franziskus-lekarne na Dunaji“ (Hundsturmstrasse 113). Da je pristen, mora imeti na zavitku varstveni znamki, ki sta tu zraven (trpotčeva rastlina in sv. Frančišek). Originalna cena gld. 1-10, po pošti 20 kr. več za zavijanje. Glavna zaloga, ki ga vsak dan razpošilja v provincije, je: Franziskus-Apotheke, Wien, Hundsturmstrasse Nr. 113, (kamor naj se pošiljajo pismene naročbe).

Zaloga pri gosp. lekarju U. pl. Trnkoczy-ju v Ljubljani in v lekarnah vseh večjih provincijalnih mest. (854-28)

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljša in najcenejša

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-39)

LJUBLJANA.

Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4.

LJUBLJANA.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskare“.

Čisto novo iz Pariza!

Do sedaj še nikjer razstavljeno!

Parizka umeteljska izložba steklenih fotografij

Ljubljani, Schelenburgove ulice št. 4 v novi hiši tik kazine.

V četrtek 31. marca, v petek 1. aprila, v soboto 2. aprila in v nedeljo 3. aprila:

Praga, Inomost, Dunaj, Laxenburg, Schönbrunn, Paierbach, Semmering, Gradec, Maribor, Celje, Ljubljana, Trst.

Odperto vsak dan od 2. ure popoldne do 8. zvečer.

Ustopnina za osobo 20 kr. Ustopnina za deca od 2. ure popoldne do 6. ure zvečer 10 kr., po 6. uri pa 20 kr. (212)

Gotovi zaslužek.

Vsak priden mož si lahko vsak dan brez glavnice 5 do 10 gld. na popolnem dostojen in pošten način zasluži, ako prevzame zastopstvo, ki se dobro izplačuje. Tudi kot postranski zaslužek pripravno za vsacega. Agenti se iščejo v vseh mestih in krajih cesarstva proti jako visoki proviziji.

Po udbe naj se pošiljajo trgovski pisarni „La Confidential“ v Budimpešti. (196-1)

Cvet zoper trganje (Gicht)

po dr. Mallcu a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živih, otokline, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravil, kar dokazuje na stotine priznanih iz najrazličnejših krogov.

Prodaja 749-25)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvej Dunajske razstavi kuhiniske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (856-91)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).